

Sygn. akt I C 698/15 upr.

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Grażyna Poręba

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Chochla

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2016 r. w Nowym Sączu

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko M. J.

o zapłatę

I. **oddala powództwo,**

II. **kosztami procesu obciąża powoda.**

Sygn. akt I C 698/15 upr

Z/

1. (...)

2. (...)

2016-03-16 SSR:

Sygn. akt I C 698/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 marca 2016r.

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia od pozwanej M. J. kwoty 2.399 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu żądania pozwu podała, że pozwana była studentką Wyższej Szkoły (...) z siedzibą w N.. Pozwana była zobowiązana do uiszczania opłat za studia, których nie uregulowała. Strona powodowa nabyła wierzytelność względem pozwanej umową z dnia 29 kwietnia 2014 r.

Zaległość obejmuje czesne za miesiące październik 2012r. do czerwca 2013r., opłaty z tytułu powtarzania przedmiotów: makroekonomia, psychologia w zarządzaniu, zarządzanie procesami, a także kwotę 498,20 zł tytułem skapitalizowanych odsetek, stosownie do przepisu art. 482 k.c.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podała, że była studentka (...) w okresie od 1.10.2010r. do 31.07.2012r. na kierunku (...). Z uwagi na to, iż nie zaliczyła egzaminów z dwóch przedmiotów, z upływem dwóch lat zakończyła studia. Za okres studiowania płaciła czesne. W ocenie pozwanej niezaliczenie roku powodowało automatyczne skreślenie z listy studentów, wprawdzie w

dniu 7 czerwca 2013r. złożyła formalny wniosek o skreślenie z listy co było wynikiem powzięcia wiedzy, że powinna zakończyć studia w ten formalny sposób. W okresie po lipcu 2012r. pozwana nie uczęszczała na żadne zajęcia. Z ostrożności podniosła zarzut przedawnienia.

W odpowiedzi na stanowisko pozwanej powód wskazał, że strony zawarły umowę na piśmie i w tej samej formie powinna ona zostać rozwiązana, tymczasem pozwana uczyniła to dopiero w piśmie z dnia 3 czerwca 2013r.

Według stanowiska powoda, pozwana powtarzała rok akademicki 2012/2013 i w związku z tym faktem naliczono jej opłaty zgodnie z zarządzeniem Rektora.

Sąd ustalił, co następuje:

M. J. była studentką (...) w N..

Pozwana oraz Wyższa Szkoła (...) w N. zawarli w dniu 28 stycznia 2011r. umowę o warunkach odpłatności w (...) (obowiązującą od 1.10.2010r.) na kierunku (...), II stopnia, niestacjonarne. Czesne ustalono na 4.000 zł., określono, że umowa wygasa z chwilą ukończenia studiów a wypowiedzenie umowy może nastąpić m.in. na skutek pisemnej rezygnacji złożonej przez studenta.

Czas studiów podjętych przez pozwaną, zgodnie z harmonogramem trwa dwa lata.

Pozwana, nie zdała wszystkich egzaminów i nie zaliczyła drugiego roku studiów. Po zakończeniu roku akademickiego 2011/2012 zaprzestała uczestnictwa we wszelkich zajęciach. Do końca roku 2011/2012 uiściła wszystkie opłaty należne uczelni.

Po paru miesiącach od zakończenia nauki pozwana zaczęła otrzymywać z (...) pisma, z których wynikało, iż są jej naliczane dalsze opłaty za kontynuowanie a w zasadzie powtarzania drugiego roku studiów w roku akademickim 2012/2013. W tej sytuacji M. J. złożyła w dniu 7 czerwca 2013r. podanie informujące, że z dniem 1 czerwca 2013r. rezygnuje ze studiów, które zostało przez uczelnie przyjęte i decyzją z dnia 25 czerwca 2013r. pozwana została skreślona z listy studentów.

(...) posiada wydany na podstawie przepisów ustawy prawo o szkolnictwie wyższym regulamin studiów. Z § 15 ust. 2 wynika, iż zaliczenie roku (którego warunkiem jest uzyskanie wszystkich zaliczeń, i złożenie wszystkich egzaminów) jest warunkiem wpisu studenta na kolejny rok studiów. W stosunku do studenta, który nie zaliczył roku dziekan wydaje decyzję o warunkowym zezwoleniu na podjęcie studiów w roku następnym, lub obowiązku powtarzania studiów lub skreśleniu z listy studentów (§ 16 ust. 1 regulaminu).

W stosunku do pozwanej nie została wydana żadna decyzja w związku z niezaliczeniem przez nią drugiego, ostatniego roku studiów, natomiast mimo to uczelnia naliczała jej opłaty za kolejny rok zakładając powtarzanie roku.

(**dowód:** umowa k. 38-39, regulamin k. 63-69, rozliczenie z kontrahentem k. 70, lista opłat za studia (...) stopnia niestacjonarne- (...) k. 73, podanie k. 75, decyzja k. 76)

Powód nabył wierzytelność wobec pozwanej w kwocie 1.900 zł. umową cesji z dnia 29 kwietnia 2014 roku. (...) Sp. z o.o. pismem z dnia 6 maja 2014 roku wzywała pozwaną do uiszczenia należności wynoszącej 2.202,70 zł,

(**dowód:** umowa sprzedaży wierzytelności k. 77-78, wezwanie do zapłaty k.79)

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd uznał za wiarygodne w całości dowody z dokumentów przedstawione w toku postępowania przez stronę powodową, bowiem ich prawdziwość nie była w ogóle kwestionowana przez stronę przeciwną.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy tylko wskazać, iż zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną nie jest skuteczny. Najwcześniej wymagalna kwota miała określony termin płatności na dzień 10.10.2012r., pozew został zaś złożony w dniu 31 marca 2015r. Termin przedawnienia roszczeń dochodzonych przez powoda wynosi 3 lata (art. 118 k.c.)

Przekonujące natomiast i uzasadnione jest twierdzenie pozwanej o braku podstawy faktycznej żądania od niej zapłaty za powtarzanie drugiego roku studiów w roku akademickim 2012/2013r.

Wiadomo, co było bezsporne, iż pozwana studiowała w (...) na studiach (...) stopnia niestacjonarnych, kierunku (...). Czas trwania tego rodzaju studiów zgodnie z harmonogramem trwa 2 lata. Nie wynika to wprost z umowy z dnia 28 stycznia 2011r. jednak wnioskować powyższe trzeba z listy opłat k. 73 jak i z tego, iż twierdzenie to nie było kwestionowane.

Tymczasem w związku z niezaliczeniem drugiego roku studiów pozwana uznała, że nie będzie ich dalej kontynuować i nie przystąpiła do powtarzania nauki w kolejnym roku akademickim. W jej ocenie sam fakt niezaliczenia roku w związku z niezłożeniem egzaminów lub nieuzyskaniem zaliczeń był równoznaczny z zakończeniem nauki, której czas jak wiadomo miał trwać dwa lata czyli do lipca 2012r.

Wbrew oczywiście znajdującym podstawę w przepisach kodeksu cywilnego twierdzeniom powoda, że jeżeli umowa została zawarta na piśmie to jej rozwiązanie wymaga tej samej formy (art. 77 § 2 k.c.), w tej sprawie stanowisko pozwanej znajduje oparcie w postanowieniach regulaminu uczelni.

Z cytowanych wyżej przepisów tego aktu wynika wprost, że zasadą jest, iż wpisanie studenta na kolejny rok studiów wymaga zaliczenia czyli złożenia wszystkich egzaminów i uzyskania wszystkich zaliczeń.

Możliwe jest uzyskanie warunkowego wpisu na rok następny lub powtarzanie roku o czym jednak decyduje dziekan w formie decyzji. W razie braku zgody następuj skreślenie z listy studentów.

W stosunku do pozwanej nie wydano żadnej decyzji zezwalającej na powtarzanie roku, a ta okoliczność faktyczna jest podstawą żądania pozwu. Ma rację zatem pozwana, iż w istocie umowa pomiędzy uczelnią a studentką była zawarta na okres jaki był przewidziany na naukę na kierunku studiów podjętym przez M. J. czyli na dwa lata. Przez ten czas studentka uiściła wszystkie opłaty. Z chwilą nie uzyskania zaliczenia i braku decyzji o zgodzie na powtarzanie roku w istocie powinna ona zostać skreślona z listy studentów. Nie jest w tej kwestii wymagane żadne pisemne oświadczenie o rezygnacji ze studiów, które jest przewidziane dla innych, nie związanych z brakiem wyników w nauce, sytuacji. To, że pozwana w czerwcu 2013r. złożyła pismo o rezygnacji ze studiów nie ma żadnego znaczenia. Nastąpiło ono, gdy pozwana powzięła wiedzę o naliczaniu jej opłat za powtarzanie roku, którego nie kontynuowała, uznając, że w ten sposób sprawa zostanie formalnie załatwiona.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c.

Sędzia

ZARZĄDZENIE

1/(...)

2/(...)

3/ (...)

N. dnia 11 kwietnia 2016r.

Sędzia